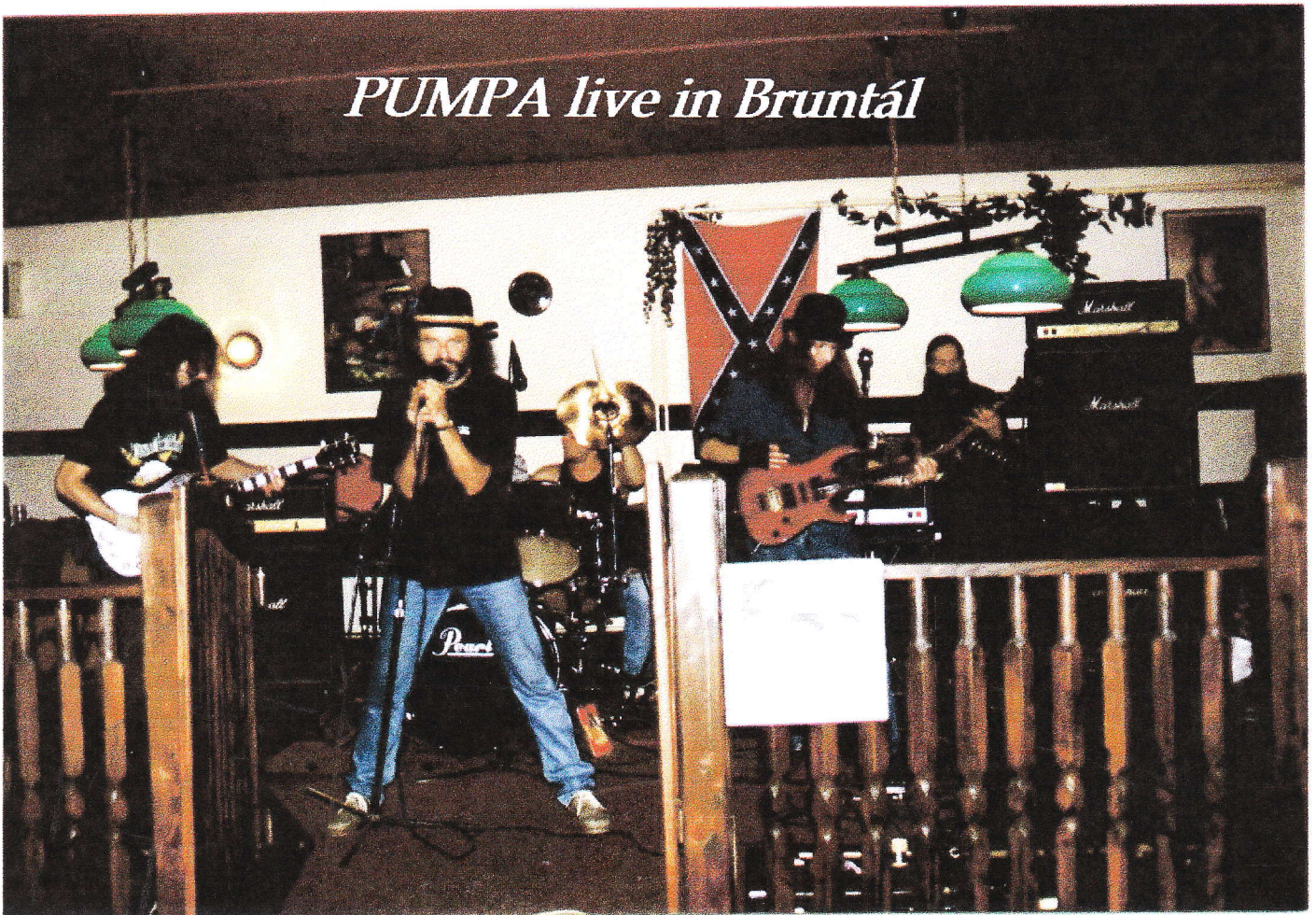

22

Informace členům a příznivcům

PUMPA live in Bruntál

Southern by the Grace of God

DIXIE

Spolek přátel jižanského rocku

leden - únor - březen 2000

Dixie - Spolek přátel Jižanského rocku, Czech republic.

„Jižanská hudba je muzikou amerických kovbojů, kteří se zbláznili. Zahodili akustické kytary, banja, vzali do ruky elektrické nástroje, ale hráli pořád stejné písničky.“

Ondřej Hejma pro Týdeník pro současné ženy Katka

Tak se nám opět sešel rok s rokem, letopočet se krásně zakulatil a já si myslím, že je důvod ke spokojenosti. Mlejn se začíná stávat kultovní akcí, na kterou se všichni těšíme celý rok. Satan slibuje další ročník Roztok, s tím, že už tam nebude ten divný prodavač limonád. Díky Michalovi se v Bruntále prolomily ledy a v hospodě, kde vznikl spolek už hrálo několik kapel. Stařeček z Rožnova dává o sobě dost vědět a mě mrzí, že jsem tam nejel zároveň s *M.B.A. Bandem*. Ta kuchyně na Písečné mi učarovala. V Bruntále se snažíme dělat fazolové schůze a občas i s dětmi něco vyvedeme. Má revizní cesta do Prahy dopadla podle očekávání a myslím, že jestli tak budeme pokračovat dál, tak se toho důchodu ani nedočkáme. Chtěl bych v novém roce popřát všem členům a příznivcům spolku Dixie jen to nejlepší, hodně muziky a chuti do života

Vicepresident

Mlejn 1999

Rozepisovat se zešíroka o této parádní akci pořádané Romanem Kosinou & spol. již nemá asi velký význam, protože už byla popsána několikrát. Sice minulé ročníky, ale i ten v roce 1999 se od nich příliš nelišil. A jestli v něčem ano, tak v tom, že byl snad ještě lepší. Muziky bylo pozeňnaně a i když některé kapely nedorazily (bohužel i *Los Vobos*, na které jsem se velice těšil) byla to pořádná dávka Southern Rocku, blues ... zkrátka dobrého bigbitu. Z Mlejna existuje videokazeta, na které je to všechno krásně vidět a slyšet. Akci zahájil *Miky Kadlečík*. Nerad bych mu radil, ale v jednom už to asi sám dlouho neutáhne a jak sem tam slyším nahrávku od *Hartusu*, bylo to o něčem jiném. *Bimbis Band* působil oproti minulému Mlejnu daleko sebejistěji, škoda jen, že podle Romana, už asi nehraje. *Velká voda* roste hudebně před očima, *M.B.A. Band* ... kdyby se jednalo o fotbal, tak řeknu, že na hru domácích bylo radost se dívat, *Ohnivá Voda* - moc pěkné, o nich se zmíním ještě ve zprávě ze Satanových Roztok. *General Lee*, tady už nemá vůbec cenu něco psát, protože kdo je slyšel hrát, tak ví a kdo ne, tak je mu to psané stejně prd platné. Poprvé se na Mlejnu objevil valašský *Stetson* stařečka Goláně zpod Radhošťa a neuvedl se vůbec špatně, přítomní motorkáři si lebedili jak blechy v kožichu. Díky léčebné kůře šípkovým vínem a láhvi Kentucky Jacka, kterou nosil na pódium Stříbrný Orel, však stařeček neudržel tempo doby a *Vejfuk* si mohl oddechnout, protože bylo jasné, že si zahrajou. Konec vystoupení *Stetsonů* se nakonec změnil v parádní jam, kdy kluci z ostatních kapel vlítli na pódium a nezištně pomohli stařečkovi, který tam chudák stál a koukal jak právě vyoraný krtek. O *Stetsonech* bude psáno ještě dále, protože na podzim hráli i v Bruntále. *Vejfuk*, to je taky kapela, o které psát je asi zbytečné - jejich rhythm and blues je parádní a potěší každého, kdo má rád tuhle muziku.

pozn. Podle presidenta je Mlejn stěžejní jižanskou akcí roku !

M. J.

Ibiza - Last Moment

Měl jsem letos nejdelsí dovolenou ve svém životě a žádné příjmy, takže jsem se rozhodl zatočit se zbytkem peněz a strávil jsem s rodinou týden na Ibize. Ostrovu se říká ostrov hippies a taky jsem tam pár takových rodin přibližně mého mládí viděl. Žijou jich tady celé vesnice už od sedmdesátých let a živí se převážně výrobou bižuterie a suvenýrů vůbec.

Mě nejvíc zajímala muzika, která se tady valí z každé hospody. V našem hotelu hrál jeden večer nějaký Angličan Chris, který hrál výtečně na kytaru a zpíval po svém repertoár od *Free*, *Joe Cockera*, *Roda Stewarda* a všech možných černých soulmanů. Jako všichni zdejší muzikanti hrál v "eintetu" s doprovodem nahraným na disketě a se svou živou kytarou. Byl to úžasný sympaťák a komik a všichni přítomní Angličani si k němu chodili pro autogramy, takže jsem usoudil, že to byl nějaký vysloužilý a v Anglii dost známý muzikant. Navíc mi byl strašně povědomý, ale nevěděl jsem kam ho zařadit. Vyptávat jsem se pochopitelně nechtěl. Podobně se hrálo i v ostatních hospodách. Viděl jsem například člověka, který se živil výhradně *Gary Moorem* a stálo to za to. V další krčmě byl výtečný country man, který ovládal všechny styly a zpěváky. Stejně tak i všechny přítomné zpěvačky byly ozdobami restaurací i se svými partáky.

U naší pláže byl menší amfiteátr, kde se obden konaly nějaké, asi předem plánované akce pro mládež a tam vždycky hrála živá kapela, která bezchybně sjela veškerý hard-rockový repertoár. S průměrným, nebo dokonce podprůměrným zpěvem jsem se tady nesetkal. Každý z těchto lidí by byl u nás nejlepší, včetně žen. Pivo bylo skvělé a španělský St. Miguel dokonce stejně chutný a levný jako naše pivo.

Na Ibizu jsme odlétali přímo při zatmění slunce, poslední den dovolené byly třímetrové vlny, asi zásluhou tureckého zemětřesení a zpáteční let byl něco úděšného, přestože pilotoval mistr světa v letecké akrobacii Petr Jirmus. A to je konec mé řeči.

Váš strejda Jindra Vobořil

Rozkroky 1999

Do Čech na muziku jsme tentokrát vyrazili s malým předstihem a proto jsme už ve středu večer seděli v žižkovském baru u piva s Jindrou Vobořilem. Perfektní pokec, historky, co nového v muzikálech ... a další a další. Ve čtvrtek - návštěva u Zena, tam jsme poprvé slyšeli nové *Lynyrd Skynyrd* a prolézání různých kompaktůren ...

V pátek jsme odpoledne vyrazili do Roztok, kde to vypadalo, že nic nebude, protože Satan tokal jako teřev hlušec. Nakonec jsme to všechno zvládli a proč by si Satan nezatokal, když celou akci táhl ze svého. Skřípalo to ale v bufetu, kde byl nějaký přičmoudle. První kapela Satanových Roztok 1999 byla *Ohnivá Voda* a hned zkraje můžu napsat *God Bless Fire Vater*. Bylo nás tam pět a půl a kluci začali a hráli a hráli až do noci. V pohodě jsme popíjeli, muzikanti dostali sem tam bílý rum (ač kapela je voda ohnivá, čest tomu jménu dělal akorát Milan Fibiger, ostatní spíše abstinovali.) a když dojel zbytek bruntálské party, bylo nás tam přece jenom trochu víc. Jeli jsme s Orlem klukům naproti na nádraží a oni měli radost. Mňaugliš dokonce takovou, že spadl mezi koleje. Sobotní ráno bylo mlhavé a studené, ale jak vylezlo sluníčko, hned to bylo veselejší. Dopoledne jsme tak různě probendili, spáchali krátkou vycházku do Roztok, o které se raději nebudu šířeji rozepisovat, pouze - Roztoky viděly Jižany! Odpoledne začalo klasickým vítáním příchozích a stále jasněji se ukazovalo, že to bude hlavně festáček muzikantů pro muzikanty, protože jich tam bylo skoro více než diváků. Pro ty, co nepřišli nebo nepřijeli, škoda, jinak pro nás nádherná, ba přímo rodinná atmosféra. Hudební šňůru nastartovala *Pumpa*. Od Mlejna mám jejich CD, tady to bylo poprvé naživo a byla to pecka. Díky bílému rumu nalévanému u bílého BMW jsme rychle navázali kontakt, hlavně se Zdeňkem Jakubcem a jak se ukazuje dodnes, byl to základ k získání dobrých kamarádů. *Pumpa* pumpovala jako o život a všem bylo jasné, že na rozjezd to byla laťka hozená pěkně vysoko. Vystoupit po tomto uragánu bigbítu připadlo na *Stetson* ... a laťka se ani nezachvěla. Stařeckovo valašské trio hrálo v úžasné pohodě, boogie šlapalo jako šicí stroj, blues bylo vláčné jako babí léto a rock n' roll byl ostrý jako meč. Mlejnská kocovina byla dávno zapomenuta a všem bylo líto když zaspívali, že "Ogařiska už to tady balá".

Bylo to vůbec parádní sobotní odpoledne a když se objevil na place před pódiem Viktor Sodoma, převaha muzikantů se snad ještě zvětšila. Při vystoupení *M.B.A. Bandu* se tato beatová hvězda šedesátých let objevila na pódiu a spolu s Romanem vypálili "Johnny Be Good" ... no comment. A jaké by to bylo vystoupení *M.B.A. Bandu*, kdyby Jirka (či snad Juriáš) Sobotka nepřepnul varhany na turbo režim, nevykládal hlasivky a nevysekl "Rain" ? Asi neúplně, ale toto úplně bylo a Zen si mohl znovu vychutnat svoji milovanou skladbu.

I do Roztok přijela *Velká Voda*. Tahle parta kolem Milana Renče se mi velice líbí, včetně toho, jak si na každou akci berou vozík s vlastní pódiovkou. Jejich muzika šlape a jsou to parádní kumpáni na pokec a do akce (i když tohle je u jižanů spíše pravidlo). *General Lee* se tentokrát nezúčastnil, nebyli komplet, protože Jirka někde natáčel v nějakém filmu, či co. *Miky Kadlecík* byl tak nějak v útlumu, přeci jenom - sám s kytarou, stejný repertoár, prakticky stejné pořadí skladeb - to, co jsem v roce 1998 bral jako parádu, se přeci jenom oposlouchalo.

Ohnivá Voda hrála i tento večer a i po jejich pátečním celovečerním maratónu to byla opět pastva pro uši. Roman dělal čest jménu kapely a bílý Soccaron mu opět chutnal. Na závěr hrála místní, Satanem pozvaná metalová kapela a nebylo to vůbec špatné. Po porci blues a rock n' rollu byla tahle metla docela příjemné osvěžení. Jméno kapely si už bohužel nepamatuju, ale to co předváděli mělo úroveň. Po muzice jsem se dorazil u okénka bufetu nekřesťansky drahou kukuřičnou od přičmoudláka a závěr mám tak nějak v mlze. Poslední, co si pamatuju je, že do mě bubeník Ohnivé Vody lil vodu stejnojmennou. Byl jsem asi opravdu našrot, protože jsem v Roztokách zapomněl i svůj oblíbený krýgl. *God Bless Satan and Us All*.

M.J.

Pumpa v Bruntále

... tak tradá !

Když jsme začátkem září odjížděli z Roztok, ani ve snu nás nenapadlo, že hned za měsíc budeme na muzice znovu, dokonce v Roští, hospodě kterou mám tři minuty od baráku. V období, kdy jsme se v jiných letech scházeli u piva a pouze jsme vzpomínali na léto, či těšili se na příští rok, začal pro nás bruntálák "Jižanský hudební podzim". A začal pěkně zostrá. V době kdy mě už docela sralo, že se u nás nic hudebního neděje nás pár sedělo u "Repoušů" na pivu a opět jsme o tom meditovali. V neděli večer jsme domeditovali a v pondělí jsem zavolał Stařeckovi Goláňů a domluvil na listopad vystoupení *Stetsonu*. V úterý přišel Pavel Hartl na pivo v ruce papírek a na něm telefon od Michala Němečka. Jestli chceme, může hrát 2. října *Pumpa* v Bruntále.

Kdo by nechtěl, na přípravu bylo čtrnáct dní, vypadalo to bezproblémově. Pouze chvíli, hlavní problém - v Bruntále není zvukař. V sobotu se mělo hrát a ještě v úterý dopoledne nikdo na obzoru. Večer už našťěstí jo i s kapelou, která by dělala předskokany. Zase to vypadalo růžově. *Pumpa* dorazila z Nového Jičína a můj mladej byl rád, že vidí "strejdu Zdeňka", kterému říká "Zpocená šedá myš". Dali jsme lehce tequily a vyrazili do Roští. Tady to začalo. Kapele *The Pant*, která dělala zvuk se vožral zvukař, takže to chystali bez něj a pěkně dlouho. Ještě kolem deváté lítali s pájkou a v sále smrděla kalafuna - nic dobrého pro rock. Nějak to nakonec zapojili a *Pumpa* mohla začít - už někdo z vás viděl hospodu pro devadesát lidí jak skáče ze základů. Já jo, když jsem vylez ven - skákala i s lidmi uvnitř. *Pumpaři* sjeli prakticky to, co je na CD plus staré fláky a nějaké převzaté *ZZ Top* či *Claptona*. Škoda, že kvůli pozdnímu začátku odešlo několik lidí. Myslím, že nekecám, když řeknu, že 99 procent těch co zůstalo nelitovalo. Šéf hospody byl nadšený a spousta lidí taky. V noci jsme ještě pokecali u doktora na baráku a v neděli po desáté hodině ráno jsem poslouchal na rádiu Ruby z Uničova živý rozhovor s Pumpou. Mluvili i o tom, že hráli v Bruntále.

Čauvole

V Teplicích byla v půlce prosince hezká akce, kterou pořádali Big Water a pozvali si M.B.A. Band. Z Prahy jsme jeli Lenka, Jitka a já a jelikož Satanovi ukradli Opla, tak černýho Petra držela paní profesorka a pro Satana jsme se stavili cestou v Roztokách. Na Hvězdě se sešla půlka Severních Čech, všichni teplotní Jižani a z Ústí přiskotačil skoro celej *Petr Bultas Band* - Pip, Tyčkin, Vojnar brothers a tak chyběl akorát sám Mistr Bultas, kterej měl nějaký kytičkářský sympóziem a nebo běhal po kopcích, už nevím. Večer načali *Big Water*, který se mi líbit čím dál víc. Už vlóni na Jand'ourkově mlejně se mi líbit, v Roztokách se mi zdáli lepší a teď v Teplicích zase mnohem lepší, stylovější. potom to rozjel *M.B.A. Band* a že to uměj, to si všichni dovedete představit. V Teplicích měli velké ohlas. Měl jsem předsevzetí, že se budu držet při zdi a že se budu chovat slušně, ale přišel Mengele, začal točit paníháký kukuřice a za chvíli bylo posekáno. Když už pak v pozdní hodinu *M.B.A. Band* balil a odjížděl, byla na pódiu opět *Big Water* a smažili ještě když jsme se Satanem byli v těžké euforce odvážení. Povedlo se, jo. Roztomile jsme se zmastili, cintali pentli, prostě hlavně, že jsme se zas jednou sešli a k tomu výborná muzika.

Ohnivá Voda (jak říká ZZ Tom "To sou český Vosumatřičítky") je dobře rozjetá, koncertují poměrně často po pražskejch klubech a taky v Rajchu. Obsazení se stabilizovalo na třech kytarách - Milan Fibiger, vrátil se Jirka Mizera a Luďka Sedláčka vystřídal šikovnej mladej kluk (zase jsem zapomněl jak se jmenuje, to si bude zase Milan myslet, že jsem vylízanej a vypitej) a říkáme mu "druhej Havlíček". Živej záznam Ohnivý Vody z Mlejna, kterej pořídil Satan je bezchybný a přímo hi-fi. Taktěž na Mlejně Satan výborně natočil 3/4 hodiny s *M.B.A. Bandem*.

Petr Bultas Band Znovuvzkříšení *PPB* se asi konat nebude, jelikož podle toho co mi říkal Mike Vojnar, tak Mistr mimo ochrany kytíček už chrání i vzácnou faunu, takže muziku stíhat nebude. Pro muziku je to škoda, ale jinak je moc dobře, že jsou takový skvělí a ryzí lidi, jako je "Ronnie" (=Petr=Mistr), který věnuje celou svojí energii, aby Zeměkoule, alespoň tahle krásná země nebyla jako popelnice a hnojiště.

General Lee Nevím o nich moc nového - připadá mi, že jsou zrovna snad v nějakým útlumu. Jiříček odchází, protože se chyt filmu a pořád je někde v exteriérech a foxteriérech a nestíhá. Takže na kytaru tam zbyl už jen Havlajs. Pokud vim pořádali nějaký konkurzy na post druhého kytaristy, ale jak to dopadlo nevím. Čáda dlouho mlčí a pak neřekne nic, vostatní se moc nevozvou. Dominik pere plínky, Čáda je z těch počítačů vypatlaný a Havlajs střelený (jako vždycky). Je to škoda, že nepřipravují žádný nový album - měli tolik materiálu a když si poslechnu všechny ty starý nahrávky, ať už (z těch nejlepších) album z r. '96, "Starý party" z '92 nebo živák z Lucerny '96 anebo singl z '97, musím si říct: *G.L.* jsou fakt nejlepší.

General Lee vol. II Dneska (13. 2. 00) jsem mluvil po telefonu s Čádou, tak říkal, že druhého kytaristu už maj a budou mít i třetího, takže Generálský se chystaj, že to rozjedou. Plánujou nějaký lumpárny se Stařečkem.

Zen

M.B.A. Band

"Jižanský hudební podzim" se nám úspěšně natahuje i do roku 2000 a tak jsme mohli 21. ledna přivítat na pódiu v Roští další, troufám si říct spolkovou, kapelu *M.B.A. Band*. Celé to vlastně spískal Pavel Goláň, když mi řekl, že chce uspořádat jejich vystoupení v sobotu 22. v Rožnově. Nebylo pak nic lehčího, než na Moravě udělat akce dvě a tak to v pátek vyšlo i u nás. Vzhledem ke sněhové kalamitě, která ten den úspěšně zachvátila většinu republiky, to bylo už od rána pěkně na nervy. Když mi pak Roman oznámil, někdy po jedné, že už jsou na cestě, bylo to sice lepší, ale vzhledem ke zprávám v rádiu bylo jasné, že musí projet jednou z nejhorších oblastí. Znamenalo to spoustu telefonů, ale jak čas letěl dál, *M.B.A. Band* se blížil nezadržitelně k Bruntálu. Smůla je, že tomu nechtěl věřit zvukař, který byl domluven - jeho neustálé dotazy, jestli vůbec přijedou ...! Nakonec to celé dopadlo tak, že kluci přijeli a zvukař pořád nikde. V osm se mělo hrát - zvukař pořád nikde. Začalo se až kolem desáté, fůra lidí to vzdala a odešla, prostě zbytečné problémy. Ono asi bude platit, to co prohlásil loni v říjnu Tomáš Volek z Pumpy - "lidi tady máte perfektní, ale vychovejte si pořádnýho zvukaře".

Všechny problémy, které předcházely však šly rychle do prdele, protože kluci hráli jako by to bylo naposledy a naprosto to nemělo chybu. Vzhledem k jejich výkonu je skutečně škoda, že zvukař neměl svůj den (možná měl své dny). Hrála se jižanská klasika zpoza velké louže i skladby z vlastní dílny. Těch dvacet písniček uteklo velice rychle a najednou přišel čas začít balit fídlátka a čekal nás klasický přesun na barák k doktorovi. Tam byl klasický Jih s fazolema, pivem a kluci dovezli kanystr domácího boleslavského červeného (měl jsem strach aby nebylo bohehlavské - nebylo!), takže nejtřejší vydrželi až do šesti do rána. Dopoledne ještě pivo u Repoušů a *M.B.A. Band* vyrazil směr Rožnov pod Radhoštěm.

M. J.

Pumpa v Bruntále Vol. II

"Návrat legendy"

Pod tímto mottem se konalo 4. února 2000 druhé bruntálské vystoupení této kapely, které se dá shrnout do několika vět. Podle toho co předvedli, je *Pumpa* v současné době opět v životní formě a je-li možné zajít na její vystoupení, je škoda to neudělat. Nálada v bruntálském Roští byla perfektní a myslím, že se obavy majitele o to jak akce dopadne rychle rozptýlily. Zvuk byl taky dobrý a dokonce bylo slyšet o čem Zdeněk zpívá. Doufám, že jsme tuto kapely neviděli letos v Bruntále naposled, protože dost lidí souhlasilo s názorem, že *Pumpy* není nikdy dost.

M.J.

Valaši v Roští

Sobota 13. listopadu, někdy kolem půl šesté večer. Sedíme s Frantou Halíčkem u mě v obýváku spolu s kapelou *Stetson*, v šuplíku se točí jejich nový kotůč "Cesta do Nového Mexika" a s lahví Tennessee Gold ladíme formu. V 20:00 reprodukovanou "Sweet Home Alabama" začíná vystoupení *Stetsonu* v Roští. Valaši už hráli v Bruntále potřetí, takže kdo je znal, cestu si našel i do Roští, dnes již jediného hospodského sálku, kde se dá u nás pořádat muzika v tom správném prostředí. Průser se začátkem jako u *Pumpy* se nekonal, zvukař Zigi z Rýmařova měl vše nachystané O.K. Hlavní páteř vystoupení *Stetsonu* tvořily skladby z nového CD - o tom má Franta dále recenzi. Opět se potvrdilo, že ve třech je *Stetson* asi nejlepší za svou kariéru. Skladby výhradně od Pavla Goláně ve spolupráci s Tašunkou mají sílu. Stařeček Golis - ďábel na kytaru a foukačku, Tašunko Sappa - pan Bubeník a mladý Dušan Fojtásek na basu - překvapivě dobrý, basa jak má být. Po vystoupení ještě krátké southern disco a pak hurá k doktorovi na barák na fazole, pivo a... a... a pokec.

V neděli kluci našťěstí moc nespěchali, takže byl čas na vlastivědnou vycházku. Nebyla dlouhá, zatvrdli jsme u Stříbrného Orla, požehnaně toho vypili a snědli a muziky do palice taky dost nacpali. Jediný pořádný pohyb tak byl, když jsme přes půl města mazali s Tašunkou pro auto (kvůli němu abstinovat chudák, ale všechna čest, nebyl vůbec protivný a nechal stařečka ať se dosyta vyřádí). Slavnostní zhodnocení jsme spáchali pak u Repoušů, zamávali jsme *Stetsonům* když odjížděli a až na malé nepatrné výstřelky (Stříbrný Orel na přechodu pro chodce) jsme spořádaně odešli domů střízlivě.

M.J.

Stetson "Cesta do Nového Mexika", křest CD.

Uplynuly dva týdny, opět jsme pohromadě se *Stetsonem* a věřte nevěřte, i s *Pumpou*. Navíc v Rožnově pod Radhoštěm, tedy na výsošném území Valašského království. Kluci pořádají křest CD "Cesta do Nového Mexika". Akce v rožnovské hospodě Na Písečné jsou již po letech téměř kultovní záležitostí a hudební zážitky se zde úspěšně prolínají se zážitky gurmánskými. Každý se nadlábl, někteří i několikrát. Muzika - popsaná na předchozích stránkách. U *Stetsonu* platí v podstatě to, co je napsáno o akcích v Roztokách a v Bruntále. A *Pumpa*? Když je slyším, je to prostě Tak Tradá! Dlážděná podlaha se Na Písečné vlnila jako palubovka. Křest CD proběhl důstojně - kmotrové Franta Halíček a Michal Němeček ho pokřtili šípkovým vínem od Stařečka a tak jediná smůla večera bylo to, že jsme museli odjet. Pozdně noční jam obou kapel musel stát za to.

M.J.

Ústí zdraví Jižany

Pod pohrůžkou násilí jsem byl donucen vytvořit několik řádek informací. Je to pro mě dost těžký, protože v tomhle koutě světa je skoro mrtvo. Snad abych začal u sebe. Tak teda v první řadě: 0603 208 321 je moje nové číslo na mobil a mvojnar@volny.cz je nový mejl. V prosinci jsem spolu s Jindříškem, bráchou, Satanem, Zenem a dalšími opilci navštívil Teplickou restauraci Hvězda, kde nehrál nikdo menší než *M. B. A. Band* s *Big Water*. Díky jim za to, protože po dlouhý době tady zas bylo nádherně. Kosinovci řádili jak utržený ze řetězu a teplický jsou čím dál tím lepší. Ve fázi příprav a jednání je spolupráce s mojí maličkostí. Vstoupit do rozjetých *Big Water* je možná trošku troufalost, ale kdo ví, třeba to vyjde. Pokusy o vzkříšení *Bultas Bandu* vyzněly do ztracena a co si budem povídat, bez "Mistra" by to nebylo ono. "Mistr" se těší dobrému zdraví, takže se třeba povede občas ho přemluvit k hostování na našich společných akcích. Satan plánuje na 4.3.2000 společný koncert *FireWater* a *Big Water* ve Spomyšli u Mělníka. Začátek akce ve 20.00 hod., přespat je možno ve vlastních spacákách na sále po skončení. Letošní Roztoky vypadají nadějně. Vypadá to, že se povede sehnat i sponzor, což by podstatně vylepšilo situaci. Prosácky taky na veřejnost informace o tom, že bývalý členové *Bultas Bandu* Frank Janačík a David Bušek /dnes *Averdall*/ jsou volnými hráči. Údajně *Averdall* ukončil činnost. Je to asi pravda, protože jsem zahlédl jméno jejich zpěvačky u zcela jiné kapely. Co ještě dodat? Snad jen tolik, že na internetu je tolik informací o Jihu, že by jeden brečel. Zvlášť, když neumí anglicky. Jestli máte nějaký zajímavý adresy, tak mi dejte vědět. Tak se zatím mějte, hodně chlastu a Jihu všem.

Mike Vojnar

Stetson - "Cesta do Nového Mexika"

Obloha modrá, modrá..., vstávám za židle a nemohu ten rytmus usedět. Vzpomínám si na překrásnou akci na které jsem křtil CD "Cesta do Nového Mexika". Tam někdo pronesl posvátnou větu: "U toho se nedá sedět".

Je to soubor s časem a já už obešel celý byt. Valašskou viagru jsem vynalezl ... ochutnal jsem po všech stránkách. Má sílu z CD i z lahve od Stařečka! To věru není žádná břečka.

Už nechcu chodit s žádnou holkou říkám vám to jasně ... no aby né! Tento Rock'n Roll vám je z hlavy vyžene na vždy.

Až tam kde svítí světla z New Orleans ... naprosto jsem se vžil do této nádherné skladby a dívám se přes palubu na ty pole, jak tam dřou.

A mezi čtyřma očima rozhovor začít chtělo... Stařečku, přízněj se, že jsi chtěl nakopat nové CD ZZ Top někam.

Ty tvoje fóry ... chvílemi ukolébavka, chvíli rock jako řemen. Zase mám o čem přemýšlet! Nespi moje malá... a zahod' tu foukačku nebo se zblázním, ale možná, že ne. Protože základ je nebejt měkkej.

Tou desátou skladbou nás asi chtějí ogaří ukolébat. Když nezničí Tě nějaká ženská ... ale hobluj to!! Moje boogie šlape ... asi jako já stále po bytě. Stařečku, za tu recenzi mám u tebe nové papuče.

... Ta je tu dřív, než řekneš švec ... Konečně jsem si sedl, protože tato skladba u mě vzbuzuje respekt. Ona ta zubatá se stejně rozhodit nedá. Stařečku, buď rád, že po tobě nechci zaplatit elektriku, co jsem propálil u tohoto CD, ale jinak mi bylo velkou ctí, že jsem byl kmotrem.

Lynyrd Skynyrd - Edge of Forever

Sešly se snad málem všechny hudební hvězdy Southern Rocku, aby natočily velkou hudební parádu. Přiznám se, že jsem strávil celý den ve vlaku, abych měl toto CD doma. Faktem je, že má skvělý zvuk a já nevím co všechno ještě, ale zdá se mě takové chladné. Trochu mě bere G.W.T.G.G. Skvělá kapela vydala další CD.

Obloha modrá, modrá ...

Franta

1999 - 2000

Co přinesl poslední rok s jedničkou na začátku ? Zase jsem bohužel nebyl v Roztokách, ale tradičně mi neušel festival na Svojanově, kam jsem přitáhl i další členy spolku. Pro mě byl největší událostí roku Mlýn. Romanovo Mlýn, aby bylo jasno. Rok od roku je to ve Hřměníně lepší. Videokazeta, kterou si můžete u Romana obstarat, tuhle akci vysvléká do naha i obléká do hermelínu. Je pravdivá, je o tom. To budou internetoví kamarádi v Americe čumět! *Stetsoni* vydali nové CD. Vynikající nátěrka mimořádné chuti. Staříček to s tou valašskou beraní zarputilostí tlačí furt do kopce. Redukovaná sestava kvalitě jen pomohla. Staříček je osobnost, která kolem sebe moc lidí nepotřebuje. Jen mě mrzí, že ho nepotěšilo, když jsem křestem CD pověřil místopresidenta a Lékárníka, ogary valašské krve a duše. Nemůžu pominout, jak přitvrdili oblíbení *Lynyrd Skynyrd* na „Edge Of Forever“ (obal mi ale zase připomíná malůvky na kolotočích a střešnicích), to že *ZZ Top* vydali "XXX", výplod, u něhož jsem nepochopil, zda jde o hloubku nebo plytkost a konečně se CD dočkala i *Pumpa*. Michal Němeček propásl popřevratovou dobu, kdy CD vydával každý šumař, dneska už to není žádná sranda. Přiznávám, že bych si raději poslechl CD s Pumpou před deseti, ještě raději před patnácti roky. Nebo ještě tu starší s Bartákem ? Je problém se v tom množství sestav orientovat. Dnešní *Pumpa* je spíš pro motorkáře, vždycky to byla nářezová kapela, ale jejich současná muzika mi *AC/DC* připomíná chvílemi až nepříjemně. Obzvláště na koncertech. Ale i tak je mám rád. V Bruntále se blýsklo na lepší hudební časy. V Roští jsme viděli /vždycky výborně/ a slyšeli /někdy lépe, někdy hůře/ *Pumpu*, *Stetson*, *M.B.A. Band* i místní *Rotor*. Je to výborné, je to úspěch. Ono se bigbitu už moc nehraje a kluby mizí jak pěna na pívě. Ale nejsem zas takový optimista, aby mi nebylo jasné, že na každý špás musí být hlavně peníze. A nadšení a zase peníze hospodskýho. *Stetsoni* už hráli v Bruntále poněkoliakáté a tak už tady mají vlastně domácí zázemí. Hospoda byla narvaná nadšenými lidmi. *Pumpa* - musím Michalovo hudební kavalérii pochválit za to, že i přes velmi dlouhý boj zvukaře předkapely s aparátem i chlastem / chlast vyhrál a mladík utekl před začátkem produkce/ vystoupení odehráli perfektně. A letošní únorový koncert odehráli ještě lépe ! *M.B.A. Band* – největší hrdinové od dob občanské války. Myslím jsem si, že 21. ledna / pro osvěžení paměti – byl to nejhorší den sněhové kalamity/ milovaní soukmenovci z Boleslavi ani nevyjedou, natož, že se sněhem probijí až do Sudet. Bylo to o nervy, zvláště když kapela přijela z Mladé Boleslavi dřív, než zvukař z Rýmařova. Byl jsem z Kosinovců na měkko. Dvojkovej rok – ať je pro nás všechny lepší než to, co kdysi nad panáčkama a panenčkama naznačovaly poslední dvě číslice letopočtu. A opět připomínám to Zenovo: „Ať jste zdraví a bohatí“. *M.B.A. Bandu* a *Stetsonu* přeji, aby jejich plány vyšly a ještě letos se jejich CD točila v přehrávačích. Ostatním kapelám přeji samozřejmě totéž. Tak jsem si před loňským kongresem myslel, že už od vás budu mít pokoj. Že se stanu odpovědným, loajálním a pokud možno nic nedělajícím členem spolku. Vaše podivná volba mi to zkomplikovala, ale minil jsem si to vytrucovat. Nejsem si jistý, jestli to bylo dobré rozhodnutí pro mě i Spolek, ale trucování mi z hlavy vytloukli pánové z *M.B.A. Bandu*. Roky už na kongresech tvrdím, že takhle to dál nejde – a ono to furt nějak jde. Ale. Prý se nedá z hovna uplést bič. V téhle zemi potomků rudých samouků už jsem párkrát viděl ten bič upletený a ještě se s ním práskalo. Ale z keců, jenom z keců ten bič neupleteme.

Pavel Hartl

Debbie Davies se napojila na vlny Double Trouble

"Jsem na takovém stupni své kariéry, kdy už nejsem dítě, ale ještě zdaleka nejsem legendou," říká *Debbie Davies*, držitelka ceny W.C.Handyho pro Nejlepší ženskou interpretku blues roku 1997. "To je dost těžká pozice, neboli bod, kdy je třeba pokračovat ve skládání a snažit se muzikálně růst." Vyrostla na západním pobřeží a první velké vystoupení přišlo v roce 1985, kdy se připojila k *Maggie Mayall and the Cadillacs*, ženské bluesové kapele, vedené manželkou bluesové legendy *Johna Mayalla*. V roce 1988 utekla k *Albertu Collinsovi* a léta koncertovala s jeho *Icebreakers* než přešla k harmonikáři *Fingers Taylorovi* a tak dala v sázku vlastně všechno. Její první sólové album z roku 1993 "Picture This" je obohaceno i hostujícími *Collinsem*, který téhož roku umírá na rakovinu. Teď nastal posun od doprovodného hráče na leadera kapely. "Celoroční hraní v čele kapely to logicky vyústí ve vytvoření vlastního stylu," vysvětluje *Daviesová*. "To byl ten největší vývoj, pozorovat a sbírat to od Alberta." Na jejím posledním albu "Tales from the Austin Motel," (Schanachie), se k ní připojil bubeník *Chris Layton* a basista *Tommy Shannon*, takto *Double Trouble*, dvojice která doprovázela *S. R. Vaughana*. Poprvé si spolu zahráli na vzpomínkovém koncertu na *Stevieho* v House of Blues v Cambridge, Massachusetts a *Daviesová* projevila přání aby si spolu někdy ještě zahráli. - „Přání se vyplnilo tímto albem,, říká. Nahrávali jsme v Austinu, kde jsme využili síly ducha tohoto místa a vzpomínky na *Stevieho* byly naší inspirací. Ale nesnažila jsem se emulovat jeho styl nebo zvuk. Hrála jsem všechno po svém. Nahrála jsem se v Texasu dost a získala jsem ve svém stylu hodně od zdejších bluesových hráčů včetně *S. R. Vaughana*, *Jimmieho Vaughana*, *Ansona Funderburgha*, *T-Bone Walkera* a *Clarence Gatemouth Browna*. *Daviesová* chtěla pro *Tales* živý a ostrý zvuk a věděla, že *Layton* se *Shannonem* budou mít pro to správném citění. "Udělal jsem demáče těch písní jenom jako směr mého snažení. Až ve studiu jsme jednotlivá témata dali dohromady a vystříhli je do pásu. Základy jsme vypálili živě a já pak dohrávala sóla a dozpívala playbacky. Celé natáčení *Tales* bylo velice rychlé a snadné, protože hraní s takovou rytmickou sekcí je velice inspirativní. Tento projekt byl pro mě velice důležitý,, říká *Daviesová*., Bluesový trh nemá moc široký záběr a tudíž není z nejlukrativnějších. Být bluesovým muzikantem je spíše láska a čest být na tomto kratším konci showbusinessového vahadla ..

Duel jak má být

Jam session superhvězd jsou na denním pořádku a jsou dnes prakticky denně očekávány jako čerstvý chléb, ale 6. prosince 1983 kdy se uskutečnilo setkání *Alberta Kinga* se *S. R. Vaughanem* se zdá být naprosto výjimečnou náhodou. *King* podle všeho nemohl tušit kdo *Vaughan* je, když vstoupil do studií CHCH (nezávislá TV stanice v Hamiltonu, Ontario). Ale rychle poznal v 29 letém *Texasanovi* - malého *Stevieho*, který sedával na jeho vystoupeních v Austinu. Časy se změnilly a *King* rychle poznal jak si *Stevie* stojí, například, když slyšel na *Bowieho* megahitu „Let's Dance,, jím samotným inspirované riffy a uviděl stoupající hvězdu mladého kytaristy. A pakliže *King* poznal, do jakého duelu vstupuje, musel vědět, že sám do něj musí dát to nejlepší čeho je schopen. Po kvilející smrti „Call it Stormy Monday,, si *King* blahem chrochtá: „Jé, jako za starých časů, *Stevie*. Tohle si nikdo nemůže nechat ujít,, Pak popisuje své první setkání se *Steviem*. Říká, že od první chvíle věděl, že z toho malého vychrtlého chlapíka bude jednou dobrou stírač. Po celý jedenáctipísněový disk burácí *King* s nevídanou silou a dokonce použije i phase-shifter. Pak nasadí místy dokonalé rytmické party, což je věc, kterou by asi pro nikoho nikdy neudělal. Můžete ho slyšet doprovázet v "Pride and Joy" (kterou *King* nazývá „ta ukecaná rychlovka,,). Ku prospěchu celé věci, bere *King* *Stevieho* jako svého syna a nikdy se nezdráhá poskytnout mu výhodu. Říká mu: „*Stevie*, já vím, že to dokážeš. Už teď jseš dobrou, ale já vidím jak se mi před vočima zlepšuješ!, Na Blues at Sunrise nutí *King* hrát *Vaughana* jako *Jimi Hendrix*. Tady *Stevie* ukazuje svou adaptabilitu a současně vyspělost bluesového hráče. *King* stále *Stevieho* pobízí a když třeba přetrhne strunu, pobídne *Stevieho* „ - a teď to roztoč!, - „Nemůžu tomu uvěřit,, říká *Stevie*. Ironií je, že tehdy šedesátiletý *King* přežil *Vaughana*, který zemřel 21. prosince 1992 o 16 měsíců. Dialog mezi *Kingem* a *Vaughanem* je velký odkaz vzájemné tolerance a respektu dvou muzikantů a v In Session je hojnost velkého kytarového hraní. Výrazná dynamika (pravděpodobně více zásluhou *Kinga* než *Vaughana*) zdůrazňuje vzájemný respekt a vzájemnou podporu při společném hraní. Slyšet *Vaughanovy* divoké chorusy a vzápětí *Kingovu* citlivou odezvu, to se poštěstilo slyšet jen těm šťastným, kteří každého z nich v sedmdesátých letech mohli slyšet hrát v klubech kolem Austinu. A na takovou zkušenost se nezapomíná.

Jindra Vobořil

Michael B. Smith - Goldmine Magazine 1999

1. **"Eat a Peach" - *The Allman Brothers Band*** (Capricorn) - Absolutní album od absolutní Jižanské kapely. Dvojdílný komplet který změnil mnohým z nás pohled na rock and roll. Vše od nádherně prosté "Melissa" *Gregga Allmana* po lahodně jižansky vypjatou "Blue Sky" *Dickey Bettse*.
2. **"Where We All Belong" - *Marshall Tucker Band*** (Capricorn) - Opět dvojdílný komplet. Jedno LP studiové, druhé živák. Nejlepší z nejlepšího, včetně "This Ol' Cowboy" a "In My Own Way" *Toy Caldwell*. Živák je ostrý jako břitva, kde *Doug Gray* vypaluje závěry skladeb "Ramblin' On My Mind" a "24 Hours at a Time".
3. **"Fire On the Mountain" - *Charlie Daniels Band*** (Epic) - Jedno z nejznamenitějších jižanských alb všech dob, primárně známé díky hitu z Top - 40 "Long Haired Country Boy". Rovněž rádio A.M. si našlo na albu svůj hit, "The South Gonna Do it Again" a rovněž "Caballo Diabli" je jedna z nejlepších i když na singlu nevyšla. Sběratelé většinou shánějí vydání s EP "Volunteer Jam" s *Dickey Bettsem*, *Artimusem Pyle*, *Toy Caldwellem* a dalšími.
4. **"One More From the Road" - *Lynyrd Skynyrd*** (MCA) - Živý monument kapely na tvůrčím vrcholu, včetně jednoho z nejžádanějších hitů všech dob "Free Bird", nářezově provedené "Sweet Home Alabama" a "Whiskey Rock-a-Roller. Je zde i cover verze "T for Texas" *Jimmie Rogerse*.
5. **"The Best of the Outlaws: Green Grass and High Tides" - *The Outlaws*** (Arista) - Všeobsažný, šestnácti skladbový komplet jedné z nejlepších kapel Southern Rocku sedmdesátých let. Včetně "There Goes Another Love Song", "Hurry Sundown" a "(Ghost) Riders in the Sky". Excelentní dílo zakladatelů kapely *Henry Paula* a *Hughie Thomassona*.
6. **"Fillmore East" - *The Allman Brothers Band*** (Capricorn) - Někteří toto album považují za nejlepší živák všech dob. Kapela během natáčení ve Fillmore přímo zářila. *Duane Allman*, *Gregg Allman*, *Berry Oakley*, *Butch Trucks* a *Jaimoe* vytvořili komplet, který těžko kdy někdo zopakuje.
7. **"Searchin' for a Rainbow" - *Marshall Tucker Band*** (Capricorn) - tímto albem přinesla kapela porci fláků, které se staly vyhledávanou klasikou. Od úvodní "Fire On the Mountain" *George MnCorkle* a "Bob Away My Blues" *Toy Caldwell* se album stává lepší a lepší. Soubor uzavírá živá verze "Can't You See", která vyhledává *Skynyrdovskou* "Free Bird" neoficiální hymnou Southern Rocku.
8. **"Let it Flow" - *Elvin Bishop*** (Capricorn) - Když zakladatel *Paul Butterfield Blues Band* kytarista *Elvin Bishop* vydal kdysi v roce 1974 "Let it Flow" musel denně snít o společném setkání celé Southern Rockové rodiny, protože přesně tak toto album vypadá. Dokonce je to více než Southern, je to kompletní reunion rock and rollu. Hosté jako *Dickey Betts*, *Toy Caldwell*, *Charlie Daniels*, *Johnny Sandlin*, *Paul Hornsby*, *Vassar Clements*, *Sly Stone*, a *Stephen Miller*. Skladby jako "Stealin' Watermelons", "Travelin' Shoes" a *Elvinova* pocta pro *Hanka Williamse* "Hey Good Lookin'" dělají toto dílo základním kamenem pro znalce Jižanské muziky.
9. **"Wild Eved Southern Boys" - . 38 Special** (A&M) - S rozhlasovými hity "Hold On Loosely" a "Fantasy Girl" stvořili vlastní styl rock and rollu. Se sólovými vokály *Donnie Van Zanta* sklízejí . 38 pokaždé skvělou úrodu.
10. **"Drippin' Wet Live" - *Wet Willie*** (Capricorn) - Zároveň s objevením se *Marshall Tucker Bandu*, *Jimmie Hall* a spol. dodali plný návěs muziky ve své vlastní režii. Jestliže některé album *Wet Willie* je vítěz, pak "Drippin' Wet Live" je vítěz dvojnásobný. Jak výběrem skladeb, tak i kvalitou živé nahrávky. Záznam se pořídil v The Warehouse v New Orleans kdy *Wet Willie* zahajovali slavnostní Novoroční představení *Allman Brothers Band*. *Jaimoe* z *Allmans* hrál conga v "Red Hot Chicken" a *Willie* zahráli, doslova s naprostým nasazením vypotili skvělou nahrávku od "That's All Right" po "Shout Bamalama". Však také neustále tvrdí - čím mokřejší, tím lepší a toto je doslova vymáchané.
11. **"Laid Back" - *Gregg Allman*** (Capricorn) - Greggovo první album je stejně kvalitní jak alba *Allmans*. S často jinými hranou "Will the Circle Be Unbroken", s alternativním pohledem na *Allmanovskou* "Midnight Rider" a dnes již kultovními "Multicolored Lady" a "Don't Mess Up a Good Thing".
12. **"Toy Caldwell" - *Toy Caldwell*** (Cabin Fever) - Toto sólové album kytaristy *Marshall Tucker Bandu* z roku 1992 přichází s hosty jako *Charlie Daniels*, *Gregg Allman* a *Willie Nelson*. Je znát, že skladby jsou od člověka, který vytvořil nejkrásnější party *Tucker* katalogu. Oblíbené skladby jako "Midnight Promises" a "I Hear the South Calling Me" či přepracované fláky *Marshall* včetně "This Ol' Cowboy".
13. **"Highway Call" - *Richard Betts*** (Capricorn) - První sólové album bratra *Dickey Bettse* je snem každého country rockera. S gospelovým souborem *The Rambos* a těmi nejlepšími z hudební scény v Nashville jde o krásné skladby, nad kterými vyniká "Rain".
14. **"Flirtin' With Disaster" - *Molly Hatchet*** - Svým druhým albem ovládli floridští *Molly Hatchet* jižanskou hudební scénu roku 1979. Zpěv *Danny Joe Browna* spolu s vražednou kytarou *Duane Rolanda* jsou této kapele tou nejlepší vizitkou. Vedle titulní skladby je třeba zmínit "Whiskey Man" a "Boogie No More".
15. **"Brothers and Sisters" - *The Allman Brothers Band*** (Capricorn) - Jít a natočit toto album byla pro zdrcené *Allmans* doslova jediná možná terapie. Ztratili *Duane Allmana* a do roka zemřel i *Berry Oakley*. Přenesením všech emocí do hudby vytvořila kapela vynikající album obsahující hit "Ramblin' Man" a jednu z nejlepších rock and rollových instrumentálek "Jessica".
16. **"Deguello" - ZZ Top** (Warner) - Po předchozím doslova nakopání do prdele si MTV generace vyžádala zpět tuto malou rock and rollovou kapelu. Se skladbami "I'm Bad", "I'm Nationwide", "Cheap Sunglasses" až po brilantní "Manic Mechanic" se jedná o nejlepší album této kapely.

17. **"The Marshall Tucker Band" - *The Marshall Tucker Band*** (Capricorn) - S zářem v očích a spoustou muziky v srdci vydali *Toy* a *Tommy Caldwell*, *Gerge McCorkle*, *Paul Riddle* a *Jerry Eubanks* první album své kapely. Všechny skladby jsou od *Toy Caldwell* a "Take the Highway" a "Can't You See" patří k hraným stálícím každého, na klasický rock orientovaného rádia.
18. **"Greatest Hits" - *Wet Willie*** (Capricorn) - Opět jsme u *Wet Willie*, tentokrát u vydařeného výběru jejich největších hitů. Je zde jejich největší trhák "Keep On Smilin'" nebo precizně vybroušený drahokam "Grits Ain't Groceries".
19. **"It's All About Time" - *Marshall Chapman*** (Tall Girl) - Toto album nahrála tato zpěvačka - autorka, rodačka ze Spartanburgu v Jižní Karolině živě, v prostředí ženské věznice. Obsahuje i skladbu "Betty's Bein' Bad", která se stala hitem v podání kapely *Savoy Brown*.
20. **"Second Helping" - *Lynyrd Skynyrd*** (MCA) - Na tomto druhém albu přinesli *Skynyrd* svůj největší hit "Sweet Home Alabama" a dostali se s albem na špici Top 40. Obsahuje thráky jako "Working for MCA", "Call Me the Breeze", "Don't Ask Me No Questions" a fanoušky žádaný "Ballad of Curtis Loew".
21. **"Sea Level" - *Sea Level*** (Capricorn) - Debutové album tohoto souboru bylo asi jejich nejlepší. Skvělá kytara, skladby stavěné na klávesových základech. *Chuck Leavell* (hrál s *Allmans Brothers*, *Rolling Stones*, *Eric Clapton* a další) září svou originální hudbou, zatímco *Jimmy Nalls* svou přesnou kytarou. Skutečně, první a nejlepší album se skladbami jako "Nothing Matters but the Fever" a "Shake a Leg".
22. **"Anytime, Anyplace, Anywhere" - *Rossington Collins Band*** (MCA) - V období po leteckou katastrofou vynuceném ukončení činnosti kapely do jejího znovuvzkříšení založili pozůstali několik souborů. Z nich nejvýznamnější byl právě *Rossington Collins Band*. *Gary Rossington*, *Alen Collins*, *Leon Wilkeson*, *Billy Powel* a řada dalších, se zpěvačkou *Dale Krantz* (později manželka Garyho). Jejich debut zní opravdu velkolepě. Asi nejlepší je hned jednička - "Prime Time". "One Good Man" a "Three Times" jsou rovněž výjimečné.
23. **"Champagne Jam" - *Atlanta Rhytm Section*** (MCA) - Působivé album od člověka který jako studiový muzikant spolupracoval s *Roy Orbisonem*. Hlavní hity jsou titulní skladba, dále "I'm Not Gonna Let it Bother Me Tonight" a "Imaginary Lover".
24. **"Volunteer Jam" (Capricorn)** - V prvních třech číslech tohoto alba září *Charlie Daniels Band*, aby poté do akce zasáhl *Marshall Tucker Band* se žhavě zahraniou "The Thrill is Gone". Opět *C. D. B.*, ale tentokrát s *Dickey Bettsem* v klasice od *J. J. Calea* "Sweet Mama". Finále všeho je "Mountain Dew" s *Bettsem*, *Mylonem LaFevrem*, *Jimmy Hallem* z *Wet Willie* a *Ronniem Stonemanem* na banjo. Toto album je začátek tradice *Charlie Danielse*, která jak se zdá mu vydrží i v 21. století.
25. **"Second Set" - *The Allman Brothers Band*** (Epic) - S *Warren Haynesem* na kytaru a *Allen Woodyem* na basu zní *Allmans* nejlépe od smrti *Duane* a *Berryho*. Spolu s předchozí "An Evening with the Allman Brothers Band" je toto album živým dokumentem o znovuzrození ducha a zvuku starých *Allmans* z doby Fillmore East.

M.J.

Co nového na Jihu

V září 1999 otevřela vdova po *Ronnie Van Zantovi* *Judy* spolu s dcerou *Melody* v Jacksonville na Floridě *Freebird Cafe*, podnik, který je restaurací a zároveň museum *Lynyrd Skynyrd*. Dostanete-li se na Floridu, navštivte :

Freebird Cafe
200 First St. N.
Jacksonville Bch. Fl.
32250

Randall Hall hraje po odchodu od *Lynyrd Skynyrd* v roce 1994 s kapelou *Randall Hall Band*. Spoluhráčem na basu je mu *Tim Lindsey*, hudebník, který hrál v kapele *Mind Garden* s *Dave Hlubekem*. Poté založil kapelu *The Family Portrait* a s bubeníkem. *Derekem Hessem* spoluzakládal *Rossington - Collins Band*. Pokračoval v *Rossington Bandu* a v roce 1987 hrál na *Tribute Tour* s *Lynyrd Skynyrd*. Na klávesy hraje *Barry Rapp* bývalý člen *Henry Paul Bandu*. Bubeníkem je *Sammy Buonocore*, který hraje v různých kapelách od jedenácti let.

Kapela *Gov't Mule* vydala v říjnu 1999 v omezeném nákladu živé CD "Live...with a Little Help from Our Friends"(Capricorn) pořízené na novoroční show 1998. Disk obsahuje několik sběratelských bonusů a rozsáhlý booklet. Nové studiové CD "Life Before Insanity" je připraveno na konec února 2000.

The Charlie Daniels Band vydal, rovněž v říjnu 1999 videokazetu "Devil". Jedná se směs klipů z *Volunteer Jam*, kde účinkují mimo jiné *Toy Caldwell*, *Marshall Tucker Band*, *Ted Nugent* a *Molly Hatchet*. Obsahuje živou verzi "The Devil Went Down to Georgia".

George McCorkle vydal své první sólo album. Obsahuje i velký hit *Marshalls* "Fire On the Mountain" a skladbu "The Journey Home", poctu *Toy Caldwellovi*.

Na konci října 1999 se v obchodech v USA objevily dva komplety : "Solo Flytes" - obsahuje staré skladby *Lynyrd Skynyrd*, sólo věci *Steve Gainese*, *Artimuse Pylea* a výběr ze dvou alb *Rossington-Collins Bandu*.

Druhým albem je výběr "Southern Rock Essential" obsahující 16 skladeb od *Lynyrd Skynyrd*, *Allman Brothers Band*, *The Outlaws*, *The Marshall Tucker Band* a *.38 Special*.

15. listopadu 1999 byly přepsány na CD tyto dosud pouze LP nahrávky *Marshall Tucker Bandu* u společnosti Warner : "Running Like the Wind", "Tenth", "Dedicated", "Tuckerized", "Just Us" a "Greetings from South Carolina". Tyto poprvé, na CD realizované nahrávky vydává společnost Ramblin Records.

Zároveň došlo k přepisu nahrávek pořizovaných u společností Cabin Fever a SISAPA včetně "Walk Outside the Lines", "Southern Spirit" a "Still Smokin".

Na 26. ledna 2000 je připraveno nové vydání sólo alba *Toy Caldwellella* pořizované u Cabin Fever v roce 1992. Vychází na labelu Blue Hat pod názvem "Son of the South" a jako bonus obsahuje živou verzi "Can't You See" nahranou spolu s *Charlie Daniels Bandem* na Volunteer Jam v roce 1987.

Veteráni *.38 Special* vydali nové živé album "Live at Sturgis" pořizované na výročním motorkářském srazu v Sturgis, South Dakota. Album obsahuje i novou studiovou nahrávku "Just One Girl" od *Dona Barnese, Danny Chaunceye* a *Jima Peterika*.

Pete Geddes opustil *Southern Rock Allstars*.

Legendární bluesman *Sonny Rhodes* s ženou i s kapelou byli blízko smrti při nehodě na cestě do Bostonu. Po útěku z vozu ve kterém jim vybuchl motor jen bezmocně přihlíželi, jak všechny nástroje i osobní majetek končí v plamenech.

15. listopadu 1999, během koncertu na Fall Music Festival v Orlandu, podlehl třiceti sedmi letý bubeník *Atlanta Rhythm Section R. J. Vealey* silnému srdečnímu záchvatu.

Na začátek roku 2000 je připraveno nové album *The Outlaws* "So Low". Na albu se podílí i bývalý leader kapely *Hughie Thomasson*.

Dru Lombar, zakladatel *Grinderswitch* a nyní člen *Doctor Hector and The Groove Injector* připravuje jako dárek příznivcům své bývalé kapely CD obsahující dosud nevydané skladby *Grinderswitch*.

Joe Dan Petty kytarový technik *Allman Brothers Bandu* a zakládající člen *Grinderswitch* zahynul 8. 1. 2000 při leteckém neštěstí nedaleko Macon v Georgii.

Clay Cook, dvaceti jedna letý synovec *Douga Graye* si odbyl 15. ledna 2000 na Easyriders Bike Show v Sacramentu premiéru, jako nový flétnista/saxofonista *Marshall Tucker Bandu* a představil se i sólovým zpěvem v "Take the Highway".

M.J.

Foghat - Dech minulosti

Diskografie

„Foghat“ 1972	„Live“ 1977	„Zig - Zag Walk“ 1983
„Rock & Roll“ 1973	„Stone Blue“ 1978	„Return of the Boogie Men“ 1994
„Energized“ 1974	„Boogie Motel“ 1979	„Road Cases“ 1998
„Rock and Roll Outlaws“ 1974	„Tight Shoes“ 1980	„Anthology Foghat Live“ 1999
„Fool for the City“ 1975	„Girls to Chat & Boys to Bounce“ 1981	
„Night Shift“ 1976	„In the Mood for Something Rude“ 1982	

Kompilace

"Best of Foghat Volume 1" 1989
"Best of Foghat Volume 2" 1992
"Best of Foghat (Rhino Special Edition)" 1992
"Slow Ride and Other Hits" 1997

Rarity

"Run Run Rudolph" 1978
"Before Foghat Days" 1979

Foghat nastoupili svoji kariéru v roce 1971 jako parta nenápadných mladých Britů se zálibou v americkém blues a rock n' rollu padesátých let. V polovině desetiletí se již stali kapelou s velkým koncertním a nahrávacím potenciálem.

Podle některých kritiků ale posléze příliš přizpůsobili svůj ranný bluesový základ komerčnějšímu stylu. Zajisté, jejich hity poloviny sedmdesátých let ("Slow Ride", "Drivin' Wheel", "Stone Blue") nebyly nijak zvlášť přijímány ortodoxními rockery nikde na světě. Je též ale pravda, že během let u Bearsville Record stále pokračovali v hraní tradičního blues a rockabilly a i jejich poslední album u této společnosti je důkazem lásky k této ryzi, prvotně americké muzice.

Lonesome Dave Peveret (sólo kytara, zpěv), *Rod Price* (sólo kytara), *Tony Stevens* (basa) a *Roger Earl* (bicí) vyšli z pospolitě londýnské bluesové scény šedesátých let. *Peveret*, (ročník 1943) na sebe poprvé upozornil jako lídr *The Cross Ties Blues Band*, která doprovázela švýcarskou rockovou kapelu *Les Questions*. Po návratu do Británie se přidal k *Savoy Brown*, kteří se již proslavili svým albem "Shake Down".

Jako doprovodný kytarista a posléze sólový zpěvák se *Peveret* podílel na albech "Getting to the Point", "Blue Matter", "A Step Further", "Raw Sienna" a "Looking In". Na začátku roku 1971 se rozhodl opustit *Savoy Brown* a vydat se vlastní cestou. Jako

společníky stáhl z kapely basistu *Tony Stevense* a bubeníka *Rogera Earla*. Po přijetí *Roda Price* jako dalšího kytaristy byla kapela připravena vydobýt si pozornost.

Zakladatel *Bearsville Records* *Albert Grossman* pozval tehdy ještě bezejmennou kapelu na nahrávání s *Todd Rungrenem*. I když *Rungren* nijak nevynikal jako producent, některé nahrávky s ním byly použity na prvním albu.

To vyšlo v roce 1972 pod jménem "Foghat" a neslo se ve stylu rockabilly. Produkoval ho *Dave Edmunds*, který se dříve zúčastnil raných nahrávek *Elvise Presleyho* u *Sun Records* a na klávesy doprovázel kapelu *Colin Earl z Mungo Jerry*.

I když nahráli své první album, kapela stále neměla jméno váhající mezi *Brandywine Track and Hootch* nebo *Foghat*. To druhé nakonec vyhrálo a stalo se oficiálním jménem skupiny. Toto nesmyslné slovo vymyslel *Peveret* během dětských her s bratrem a později chtěl překřtít spoluhráče z *Cross Ties* *Chris Youldena* na *Luthera Foghata*.

První album se dostalo na 127 příčku *US žebříčku* a singl "I Just Want To Make Love to You" se hrál i v rozhlasu.

Druhý album "Rock & Roll" produkoval *Tom Dawes* bývalý člen *The Cyrkle* ("Red Rubber Ball") a byl přizván i na produkci alba "Energized" v roce 1974. Ačkoliv album s hitem *Buddy Hollyho* "That'll Be The Day" dosáhlo v USA zlatou příčku, nebyla kapela již s produkcí *Dawese* spokojena. *Peveret* prohlásil: " *Tom Dawes* byl nesporně talentovaný, ale jeho hudební směr byl přeci jenom odlišný. Potřebujeme někoho, kde cítí naši hudbu přeci jenom trochu více."

Ještě téhož roku si jako dalšího partnera do studia našli *Nicka Jamesona* z kapely *American Dream*, který dělal remixy skladeb již pro první album a nyní produkoval "Rock and Roll Outlaws", z kterého pochází středně tempová melancholická skladba "Dreamer". Toto album však neznamenalo potvrzení předchozího úspěchu a *Foghat* pokračovali v hraní po U.S.A. většinou jako předkapela. Po čtyřech vydaných albech si stále připadali jako průměrná blues-rocková kapela.

Štěstí se k nim přiklonilo až s albem "Fool for the City" v roce 1975, které se poprvé stalo platinové a hit "Slow Ride" dostal kapelu do Top 40. V tom samém roce nahradil na basu *Nick Jameson Stevense* a kapela začala konečně hrát první ligu.

Album "Night Shift" v roce 1976 znamenalo potvrzení předchozího úspěchu a přineslo hit "Drivin' Wheel". Skladby "I'll Be Standing By" a rockově předělaná klasická rockabilly "Take Me to the River" bodovaly i na singlech. Desku produkoval *Ed Hartman* (ex - *Edgar Winter Group*) a pomohl dodat zvuku *Foghat* komerčně úspěšnější směr.

V tomže roce se vydal *Nick Jameson* na sólovou kariéru a byl nahrazen basovým veteránem z Kalifornie *Craigem MacGregorem*. Ač již *Jameson* s *Foghat* nekoncertoval, podílel se jako producent na albu "Foghat Live", které zachytilo kapelu v jejím největším boogie rozmachu.

Následující studiové album "Stone Blue" produkoval *Edidie Cramer*, který se podílel na deskách *Jimi Hendrixe* a *Led Zeppelin*. Jejich spolupráce nebyla vždy lehká, ale jeho přítomnost ve studiu pomohla dodat albu ten patřičný náboj. Mezi titulní skladbou "Stone Blue" a dravě provedenou "Sweet Home Chicago" *Roberta Johnsona* jasně vystupují schopnosti *Foghat* v oblasti blues. "Stone Blue" znamenalo opět zlato a kapela v roce 1979 vydala další studiovku "Boogie Motel". V té době už *Foghat* dost vadilo, že jsou jakoby uvězněni ve škatulce, kterou jim dalo album *Fool for the City* a *Peveret* byl stále více okouzlen zvukem *New Wave*, novou rockovou vlnou. "Punk a *New Wave* mi připomíná rané rockabilly", vzpomíná. "Líbí se mi, a cítím, že *Foghat* byli součástí toho, co chce *New Wave* nahradit".

"Tight Shoes" z roku 1980 bylo pokusem zařadit se k nové vlně. Také to bylo poslední album s *Rodem Pricem*, kterého nahradil *Erik Cartwright*, univerzální kytarista, který předtím spolupracoval s *Danem Hartmanem*. Výměna se událo během příprav "Girls to Chat & Boys to Bounce" v roce 1981. Jako producent se vrátil *Nick Jameson*, který posloužil i jako basák.

Nečekaný úspěch *Edmunds/Costellovského* stylu, stejně jako skladeb typu "Live Now - Pay Later" znamenal pro kapelu další přibrzdění ve snaze významně měnit styl.

"In the Mood for Something Rude" bylo většinou album předělaných rockabilly hitů, provedených v pohodou vonícím stylu. V podobném duchu se neslo i "Zig - Zag Walk" na kterém posloužil *Nick Jameson* nejen jako producent, ale pod jménem *Franz Leipkin* jako basák a coby *Eli Jenkins* na klávesy.

Po vydání "Zig - Zag Walk" pokračují *Foghat* v koncertování až do začátku roku 1985, kdy se kapela po šestnácti letech rozchází.

Obnova přichází v roce 1990, kdy *Peveret* s novými muzikanty, kytaristou *Brianem Bassetem* (původně *Wild Cherry*, později *Molly Hatchet*), bubeníkem *Eddie Zynem* a basákem *Stephenem Deesem*, který byl později vystřídán *Riffem Westem* (dlouholetý člen *Molly Hatchet*) zakládá *Lonesome Dave Foghat* a vyráží opět dobýt americkou klubovou scénu.

V roce 1993 se vrací kompletní původní sestava a kapela pokračuje opět jako *Foghat*. V roce 1998 a 1999 jezdí na turné se svým novým studiovým albem "Return of the Boogie Man" a přináší klasický blues rock jako před dvaceti pěti lety.

M.J.

Doctor Hector and the Groove Injectors

Dru Lombar

kytara, zpěv

Rick Johnson

saxofon, klávesy, zpěv

Gene Melandraras

bicí

Clinton Carver

baskytara, zpěv

Diskografie:

"Cure for The Common Groove"

"Bad Connection"

"House Calls"

"Emergency"

"Stále se držím riskantního byznysu jménem blues" poznamenává zpěvák a kytarista *Dru Lombar* v jedné skladbě. *Lombar* je člověk žijící ve svém vlastním světě. Takto riskuje již více než dvacet pět let, ne jen v oblasti blues, ale i v jazzu, soulu, rockabilly, country či gospelu.

Lombarova dlouhá hudební cesta začala desetiletým působením leadera kapely *Grinderswitch* a jako autora písní a studiového hudebníka u legendárních Capricorn Records v Maconu, Georgia. Jeho působení ho spojilo s řadou legendárních umělců včetně *The Allman Brothers Band*, *Charlie Daniels*, *Bonnie Bramlett*, *The Marshall Tucker Band*, *Molly Hatchet* a *Bobby Whitlock* (ex- *Derek & the Dominoes*).

Nyní vede *Lombar* kapelu *Doctor Hector & the Groove Injectors*, kvartet, který za posledních jedenáct let vydal čtyři, kritikou přijatá cédéčka a zvládl více jak milion mil během turné po třech kontinentech. Kapela nahrává pro floridskou bluesovou značku King Snake Records, kde působí jako atlantická bouře v nejparnějším létě.

Jazzovou příchuť přidává *Rick "Hurricane" Johnson* na sax a klávesy. Pochází od Mississippi a k *Lombarovi* se přidal před šesti lety. *Rick* je zkušený veterán, který působil v *The Stan Kenton All Star Jazz Band* a objevil se na spoustě nahrávek s americkou národní muzikou i v hudbě k řadě filmů. Na vzpomínkovém turné doprovázel v letech 1987 - 1989 na saxofon *Lynyrd Skynyrd*. Floridan *Clinton Carver* je populární postavou jihovýchodní Jižanské hudební scény a jeho těžká, ale zároveň procitěná hra obohacuje nápaditá *Lombarova* a velkolepá *Johnsonova* sóla.

Nejnovějším členem je "Pan Rytmus", bubeník zlatých nahrávek "*Mighty*" *Gene Melendreras* z Connecticutu, vynikající hráč *Matt "Guitar" Murphy's Bandu* a zakládající člen *The Shaboo All Starrs*. Neuznávajíc konvence hry na bicí je *Melendreras* přirozenou součástí této stále více všestranné kapely.

M.J.

Black Molly - Southern rock, který posadí na prdel

Charlie Hargrett	Banner Thomas	Kenny Wendland	Eric Bingham	Brad Burns
kytara (<i>Blackfoot</i>)	basu (<i>Molly Hatchet</i>)	zpěv (<i>Gypsy Queen</i>)	bicí (<i>Emerson Bigguns</i>)	kytara, zpěv (<i>WildSon</i>)

Zakládající člen *Molly Hatchet*, basák *Banner Thomas* se pohybuje v rocku již celá desetiletí. Kdo dokáže klidně sedět, když šlape "Flirtin' with Disaster"? Pevně věří v hudbu, kterou rozdává a podobně jako *Charlie Hargrett* nikdy nechtěl hrát "ty skladby" s kapelou, která jim nedá ten správný původní punc. Oba dnes nemohou být šťastnější než hrát ty staré fláky a psát nové s nikým jiným než s *Black Molly*.

Charlie Hargrett, zakládající člen *Blackfoot* je nejraději s kytarou na pódiu. A je to vždy nářez. Zvuk jeho kytary a styl jeho hry je nenapodobitelný již od jeho dnů s *Blackfoot* (1969 - 1984) a dlouho bylo pro něj obtížné najít kapelu, která by sálala toutéž energií. Chcete-li slyšet silný a úderný Southern Rock, *Charlie* nikdy nezklahe. Je lepší, než kdy před tím.

Mohutný zvuk, tak lze popsat styl *Brada Burnse*. Odkojen *Hendrixem*, vyučen od *Zeppelin*, potrápen *Angusem Youngem*, fandící *Skynyrdům*, osloven od *Stevie Ray* ... když oni hráli, on poslouchal. Všiml si detailů a jeho snahou bylo dosáhnout "ten zvuk"! Tenkrát to chtěl a dnes ho rozdává. Nikdy se nesnažil dělat konkurenci *Hargrettovi* a od roku 1986 kdy spolu začali jamovat, byl *Brad* vždy ta nejlepší volba na druhou polovinu dvojčlenné kytarové armády. Je *Charlieho* "d'ábelské dvojče" a zároveň zakladatel a autor skladeb své vlastní kapely *WildSon*.

Od Bona Scotta po Billy Gibbonse, včetně všeho mezi tím. To je rozsah vokálů *Kenny Wendlanda*. Je zároveň dobrý bubeník a uplatní se v spousta oblastech. Žije na Floridě, kde hrál jednou se svou původní pensylvánskou kapelou a domů se již nevrátil. Florida ho přitahovala od šesti let. Kdekdo by i zabil, aby uměl zpívat jako on. Od psaní skladeb, přes bouchání do bicích až po pekelný zpěv všeho co znáte. Je to všestranně nadaný umělec.

Bubeník *Eric Bingham* pochází z hudební rodiny. Jeho první hudební číslo byla v šesti letech skladba jeho otce "Dogs of Dixieland". Získat ho, byla pro před osmi lety výhra pro *Charlie Hargretta*.

Na začátek roku 2000 připravuje *Black Molly* vydání prvního CD s jejich vlastní tvorbou.

M.J.

NDN - "Warrior's Pride"

NDN je hudba *Greg T. Walkera*. Věnující se hudbě od raného dětství, naučil se hrát na řadu nástrojů, které s úspěchem používá. V různých kapelách hraje od deseti let.

Po střední škole *Greg T.* založil s přáteli-spolužáky kapelu. Její původní jméno dnes nikomu nic neříká, ale po půl roce bylo změněno, jako důsledek společné příslušnosti k původním obyvatelům Ameriky, kterou sdílel s bubeníkem *Jaksonem Spiresem*, na *Blackfoot*! Tato kapela je vynesla k zlatým a platinovým úspěchům, k devítce alb a množství světových turné.

V době, kdy invence kapely začala dočasně vysychat se *Greg T.* přidal k dlouholetým kamarádům z kapely *Lynyrd Skynyrd*. Nahrál s nimi řadu skladeb, které později vešly ve známost jako "*Lynyrd Skynyrd's First & Last*". Podílel se jako spoluautor na skladbě "*Wino*" a jeho hra i hlas byl na tomto albu slyšet, podobně jako na "*Street Survivors*" i dalších z té doby.

Greg T. se podílel na řadě hudebních projektů. Svě první CD nahrál s *Donald Johns & Company*. Nahrával s *Dee Dee Nichols*, *Headband* a *Southern Rock Allstar*.

Nyní je jeho domovem *NDN*, společně s dlouholetým kamarádem, kytaristou a autorem, *Richardem P. Luciano*. Tito dva spolu prošli mnoho stezek a hráli se u spousty ohňů, pokuřujíc posvátnou dýmku. V lesích okolo *Richardova* bydliště, v zapadlém koutě severozápadní Montany vznikla hudba pro jejich společné CD, včetně titulní "*Warrior's Pride*". *Richardův* osobitý styl hry dodává jejich muzice dnes tolik módní etnický nádech, stejně jak vyvolává vzpomínky na dny minulé.

M.J.

Velký Kongres 2000

Spolku DIXIE se koná v Leskovci nad Moravicí
u přehrady Slezská Harta.

- Termín:** 3. - 5. června 2000
- Místo:** Leskovec nad Moravicí, chalupa ATIS, vedle hospody (Je vidět z cesty)
- Příjezd:** v pátek 3. 6. 2000 od 12:00
- Vybavení:** tradiční.
- Náklady:** 400 Kč, uhradit do 20. 5. 2000, jako potvrzení účasti pokladníkovi.
(V případě platební neschopnosti nahlásit účast a vyrovnat na akci.)
- Program:**
pátek	vztyčení vlajky
ubytování a vyvaňování
odstoupení rady a presidenta	23:59
sobota	procitnutí a přivítání opozdílů
sejmutí vlajky
oběd	12:00
	slavnostní zahájení a vztyčení vlajky
Velký Kongres, volba rady a presidenta
vycházka k přehradě	13:00
neděle	procitnutí, dojezení, dopití, úklid a domů	

Nejsme už tak mladí, aby jsme mohli u nějaké lumpárny chybět, nejsme ještě tak staří, aby jsme je nedělali !!!

Not for Black For Man Only
Pro členy čekatele a vybrané příznivce

Nejlepší cesta je z Bruntálu směrem na Mezinu, Dlouhou Stráň, Rázovou přímo do Leskovce

Charlie Daniels

Randall Hall Band

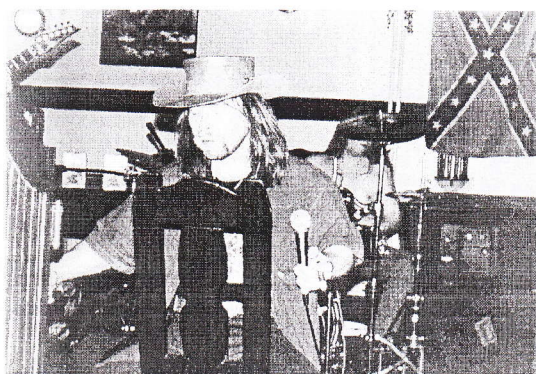

Greg T. Walker
NDN

Zdeněk Jakubec - Pumpa

**Southern
Rock
Stars**

Roman Kosina - M.B.A Band

Charlie Hargrett
Black Molly

Dave Hlubek
Southern Rock Allstars

